

„Всички народи на свѣта чрезъ общо съжителство на сънародци, образуватъ селата и градоветъ, въ които построяватъ жилищата си и, покорявайки се на държавнитъ закони, свободни сж да си устроятъ наредби, съгласно съ обичаитъ си. Известни семейства избѣгали отъ задъ Дунава (България), се настаняватъ въ страната ни. Между тѣхъ има жители отъ градъ Сливенъ. Послѣднитъ, дирейки мѣсто за поселване, сж закупили имението „Беряска“, та се обръщатъ съ гореща молба за привилегии въ случая.

Общиятъ правителственъ съветъ имъ признава следнитъ привилегии:

1. Градътъ, който ще се построи, ще носи името **Новъ Сливенъ**. Той ще се управлява отъ *старейшина* по изборъ на общинаритъ.

2. Гражданитъ на новия Сливенъ *се освобождаватъ отъ данъци за три години*, а за следнитъ седемъ години ще плащатъ на половина. Разпредѣлението, събирането и изплащането на данъцитъ става чрезъ старейшина.

3. Гражданитъ се освобождаватъ *отъ ангарии*, освенъ въ нужда по решение на съвета.

4. Гражданитъ иматъ право на *пазаръ* единъ день въ седмицата и два дни за *панаиръ* (сборове) въ годината.

5. Свободни сж въ всѣко време по желание на три четвърти отъ тѣхъ да се изселватъ заедно съ семействата си и да продаватъ имотитъ си.

6. Свободни сж да строятъ църкви, болници, училища и други полезни заведения.

Подписали членове на дивана: генералъ лейтенантъ Дидрисъ, майоръ Нозетъ, Неофитъ митрополитъ Римнишки, Григорий Баляно — великъ банъ, Георгаки Голеско, Михаилаки Корнесати, Барбу Щирбей, Стефанъ Баладжано и Радукано Войнеску.

Антоний Ивановъ Камбуроглу, както казахме, отъ милость за своитъ съграждани се явилъ съ 286,000 гроша, та се купила голѣмата мушия въ мѣстността Беряска (до Плоещъ), въ която се настанили доста много сливенски бѣжанци. Построени били около 600 кжщи, въ които се побирали до 3,000 души преселници. Съградили църква и училище. Условието било, че изразход-